

Вища освіта у міждисциплінарному вимірі: від традицій до інновацій

1. Бодрова Т.О. (2014). Практична підготовка майбутніх педагогів-музикантів: суб'єктний вимір. *Науковий часопис Національного педагогічного ун-ту імені М.П. Драгоманова : зб.наук.пр.* Серія 14. Теорія та методика мистецької освіти. Вип. 16 (21). Част 1. С. 41-46.

2. Вернидуб Р. (2012). Науково-дослідницька діяльність у структурі забезпечення професійної підготовки майбутнього вчителя. *Вища освіта в Україні.* № 1. С. 49-55.

3. Козловська І. (2001). Теоретичні та методологічні основи інтеграції знань учнів професійно-технічної школи : автореф. дис. ... док. пед. наук: спец. 13.00.04 «Теорія та методика професійної освіти» / І. Козловська. К., 44 с.

4. Масол Л. (2006). Загальна мистецька освіта: теорія і практика : [монографія]. К.: Вид. «Промінь». 432 с.

5. Ничкало Н. (2001). Неперервна професійна освіта як філософська та педагогічна категорія. *Неперервна професійна освіта: теорія і практика : наук.-метод. журнал.* К. Вип. 1. С. 10-21.

6. Чапаев Н. (1998). Структура и содержание теоретико-методологического обеспечения педагогической интеграции : дисс. ... докт. пед. наук : спец. 13.00.01 «Общая педагогика». Екатеринбург. 462 с.

ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У МУЗИЧНОМУ ВИХОВАННІ ШКОЛЯРІВ

Олена Бухнієва

кандидат педагогічних наук, доцент

Ізмаїльський державний гуманітарний університет

Цзінъ Яоцюань

аспірант II року навчання

Ізмаїльський державний гуманітарний університет

Робота вчителя музичного мистецтва в загальноосвітньому закладі на сучасному етапі наповнюється новим змістом – виховувати людину, здатну до самостійної творчої праці, активну особистість, сповнену прагненням до сучасного інноваційного пошуку новітньої професійної фахової інформації. Музика – джерело особливої дитячої емоції, і застосування на музичних заняттях різних педагогічно-дидактичних методів вирішує найважливіше завдання музичного виховання дітей – формування провідного компонента музичальності – розвиток емоційної чуйності на справжнє музичне класичне або народне мистецтво.

Вища освіта у міждисциплінарному вимірі: від традицій до інновацій

Музичні заняття займають особливе місце в ряду всіх інших. Саме на основі прикладів високохудожньої музики, в спілкуванні з нею розвиток учнів йде якісно іншим шляхом. Переді вчителем стоять питання: як зробити, щоб заняття стали цікавіше, більш насиченими, давали б учням можливість активної участі в ході заняття. Тому нормою музичного навчання та виховання у школі стають інноваційні технології проведення заняття.

В основі інноваційних технологій музичного виховання учнів лежить колективна діяльність, яка об'єднує хоровий або сольний спів, гру на дитячих музичних інструментах, танець, імпровізовані рухи під музику, озвучування віршів і казок, пантоміму, імпровізовану театралізацію, сприймання класичних або народних творів [4, с. 26].

Нові підходи до музичної освіти вимагають використання абсолютно інших, найбільш ефективних педагогічних технологій у розвитку музикальності дітей. Виступаючи специфічним видом людського мислення, музика несе основну функцію – функцію спілкування. Залучення до мистецтва, музичне виховання – дуже індивідуальне і навіть інтимне поняття, всяканне з неповторним самовизначенням особистості.

Однією з інноваційних форм в практиці музичного виховання є елементарні форми музичної імпровізації. До неї можемо віднести комунікативні танці. Залучення дитини в процес музикування лежить через створення атмосфери прийняття один одного і емоційно-психологічне розкріпачення. Завдання, які вирішують комунікативні танці:

- Розвиток комунікативних навичок;
- Робота над відчуттям форми;
- Розвиток рухової координації;
- Розвиток почуття ритму [3, с. 59].

Це можливість узгодити власний задум із задумом однолітків і спільно організовувати гру, танець, пластичні етюди, виховувати доброзичливе ставлення один до одного. У танцях з використанням популярної дитячої музики, використовуючи знайомі рухи, які об'єднуються в ланцюжки по 2-3 руху, що включають в себе елементи невербального спілкування, зміну партнерів, народжується ініціатива, творчість, уява, взаєморозуміння, уміння співпрацювати. Учні розуміють один одного по жестах, міміці, рухам рук, що допомагає їм у соціалізації в групі та суспільстві. Емоційний підйом створює ситуацію успіху і підвищує самооцінку особистості.

Вища освіта у міждисциплінарному вимірі: від традицій до інновацій

Сьогодні в освіті проголошений принцип варіативності, який дає можливість педагогу вибирати і конструювати педагогічний процес за будь-якої моделі, включаючи авторські.

У цих умовах педагогу необхідно орієнтуватися в широкому спектрі сучасних інноваційних технологій, ідей, напрямків, не витрачати час на відкриття вже відомого, а використовувати весь арсенал педагогічного досвіду.

Інноваційність – це наявність оригінальних авторських ідей і гіпотез щодо перебудови педагогічного процесу [2, с. 27].

У музичній освіті інформатизація викладання приваблива для педагога тим, що дозволяє підвищити продуктивність його праці, підвищує загальну інформаційну культуру.

Так само інформаційне навчання привабливо і для учня в тому, що підвищується ефективність учнівської праці, збільшується частка творчих робіт, розширюється можливість додаткової освіти.

Інформаційно-комунікаційні технології можуть зробити процес навчання більш цікавим, таким, що відповідає реаліям сьогодення, надаючи потрібну інформацію в потрібний час.

Інформаційно-комунікаційні технології роблять урок більш пізнавальним, різноманітним, а головне сучасним. На такому уроці музики діти дізнаються, і освоюють закономірності музичної мови, вчать освоювати і відтворювати музику. Все це розширює кругозір учнів, розсовує горизонти виконавської діяльності, розвиває виконавські здібності дітей.

Традиція і новація виступають як взаємодоповнюючі і взаємодіючі явища. Таким чином, педагогічна традиція одночасно оновлюється, тиражується, старіє, тобто володіє власною динамікою. Конкретним прикладом цього в музичній освіті може служити поліпрограмність загальної музичної освіти. Класифікувати музичні педагогічні інновації можна за різними підставами: за видами діяльності, за характером і масштабом внесених змін, за джерелом виникнення та ін. Проте класифікація інновацій за ознакою новизни є найбільш прийнятною для музичної освіти [1, с. 17].

1. Сиротинко Г. О. (2005). Інноваційний розвиток освіти: проблеми переходу від теорії до практики. *Управління школою*. № 1. С. 15–18.

2. Юсуфбекова Н. Р. (1991). *Общие основы педагогической инноватики: опыт разработки теории инновационных процессов в образовании* : монографія. М. : ЦС ПО РСФСР. 91 с.

3. Загвязинский В. И. (1987). *Педагогическое творчество учителя* : монографія. М. : Педагогика. 160 с.

4. Хуторской А. В. (2005). Педагогическая инноватика: методология, теория, практика : науч. изд. М. : УНЦ ДО. 222 с.

ДО ПИТАННЯ НАЦІОНАЛЬНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ МИСТЕЦТВА КИТАЮ

Вей Шупен

викладач

Гуанчжоуський інститут, Китайська Народна Республіка

Коваленко Інна

кандидат педагогічних наук, професор

Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова

На сучасному етапі взаємодії культур країн України та КНР ми спостерігаємо унікальність процесу обміну культурними та науковими надбаннями, що накладає відбиток на освітній простір двох країн. Останнє десятиліття спостерігається інтеграція обміну досвіду між двома країнами, посилення інтересу науковців з КНР до українських досліджень в галузі музичної педагогіки, а також зацікавленість викликають китайські наукові праці в цій галузі. У наукових доробках досліджуються відмінності та спільні риси у музичному мистецтві та культурі цих націй.

Музична педагогіка Китаю та фахова підготовка майбутнього фахівця музичного мистецтва підтверджується історичною практикою дослідників в цієї галузі. Вагомість музичної підготовки в структурі загального професійного навчання майбутнього фахівця з мистецтва підтверджується історичною практикою музичної освіти та інтересом до цього виду діяльності багатьох відомих дослідників цієї галузі. Вчитель музичного мистецтва як високоосвічена, висококультурна особистість, новатор і пропагандист нових мистецько-педагогічних пріоритетів розвитку, творчо-пошуковий інтерес якої може збагатити цю галузь оновленим змістом, новими цікавими формами розвитку музичного мистецтва (особливо в умовах використання цього досвіду в Китаї як недостатньо популярного і розвиненого на сьогоднішній день в силу багатовікового функціонування інших традиційних видів мистецтв та бажання поширювати і презентувати музичні можливості на народнопісенній основі).

Особливої актуалізації набуває проблема інтеграції музичних мистецтв для молоді Китайської народної республіки, що навчаються у вищих музично-педагогічних навчальних закладах України, що приїхали на навчання до України з метою отримання фахових знань та перенесення їх відповідної трансформації в умовах роботи своєї країни.